

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1CoPr/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613201040
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8613201040.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a členov senátu JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Michala Boroňa, v sporovej veci žalobkyne: R. Z., I.. XX.X.XXXX, G. Z. O. X, XXX XX Y., zastúpenej JUDr. Ivom Babjakom, advokátom, so sídlom Sovietskych hrdinov 200/33, 089 01 Svidník, IČO: 42227534, proti žalovaným: 1/ R.. X. K., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. X.. W. XXX/XX, XXX XX M., zastúpenej JUDr. Jánom Škrabom, advokátom, so sídlom Sovietskych hrdinov 200, 089 01 Svidník, IČO: 42032288, 2/ GURMÁN-AKTIV, s.r.o., so sídlom Bitúnková 13, 940 01 Nové Zámky, IČO: 44 693 532, o zaplatenie 1.813,62 eur s prísl., o odvolaní žalovanej 1/ proti rozsudku Okresného súdu Svidník, č.k. 6Cpr/1/2013-203 zo dňa 8.6.2021, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo vzťahu k žalovanej 1/.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v 1/ v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zaviazal žalovanú 1/ zaplatiť žalobkyni sumu 1.813,62 eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 392,64 eur od 1.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 392,64 eur od 1.1.2013 do zaplatenia, zo sumy 243,06 eur od 1.2.2013 do zaplatenia a zo sumy 785,28 eur od 1.2.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. žalobu proti žalovanému 2/ zamietol, výrokom III. žalobkyni proti žalovanej 1/ priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu a výrokom IV. žalovanému 2/ náhradu trov konania nepriznal.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobkyňa pracovala u žalovanej 1/ od 1.1.2007 s druhom práce predavačka na dobu určitú do 31.12.2007. Mzdové podmienky boli určené v sume 7.600,- Sk mesačne. Pracovnou zmluvou uzatvorenou medzi stranami zo dňa 28.12.2007 bol uzatvorený pracovný pomer taktiež na dobu určitú od 1.1.2008 do 31.12.2008. Mzdové podmienky boli určené 8.100,- Sk mesačne. Pracovnou zmluvou zo dňa 31.12.2008 bol uzatvorený pracovný pomer na dobu určitú od 1.1.2009 do 31.12.2009. Mzdové podmienky boli určené 8.902,- Sk mesačne. Pracovnou zmluvou zo dňa 31.12.2009 bol uzatvorený pracovný pomer na dobu určitú od 1.1.2010 do 31.12.2010. Mzdové podmienky boli určené 295,49 eur mesačne. Pracovnou zmluvou zo dňa 30.12.2010 bol uzatvorený pracovný pomer od 1.1.2011 do 31.5.2011 s druhom práce predavačka. Mzdové podmienky boli určené 307,70 eur mesačne. Pracovnou zmluvou zo dňa 31.5.2011 bol uzatvorený pracovný pomer od 1.6.2011 na dobu neurčitú s druhom práce predavačka. Mzdové podmienky boli určené 317,- eur mesačne. Žalobkyňa ukončila so žalovanou 1/ pracovný pomer podľa § 62 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce z dôvodu, že žalovaná 1/ jej nevyplatila mzdu za mesiac október 2012 splatnú do 30.11.2012 ani do 19.12.2012. Žalovaná 1/ okamžité skončenie pracovného pomeru prevzala osobne dňa 20.12.2012. Žalovaná 1/ potvrdila žalobkyni, že táto bola u nej zamestnaná na základe pracovného pomeru, ktorý trval od

6.6.2005 do 20.12.2012. Zároveň uviedla vymeriavacie základy na platenie poistného na poistenie v nezamestnanosti za rok 2009, 2010, 2011 a 2012.

3. Zo zmluvy o predaji podniku uzatvorenej medzi žalovanou 1/ a spoločnosťou G., M..L..T., M. M.X. X. XXX/X, XXX XX M., R.: XX XXX XXX súd zistil, že žalovaná previedla na túto spoločnosť vlastnícke právo k veciam, iné práva a majetkové hodnoty, ktoré slúžia na prevádzkovanie jej podniku a to: dlhodobý hmotný majetok (najmä budovy, stavby, stroje, prístroje, zariadenia, automobily a iné dopravné zariadenia), dlhodobý nehmotný majetok uvedený v prílohe č. 1 tejto zmluvy podľa stavu ku dňu 30.9.2012, zásoby materiálov a výrobkov uvedené v prílohe č. 2 tejto zmluvy podľa stavu ku dňu 30.9.2012, pohľadávky uvedené v prílohe č. 5 tejto zmluvy podľa stavu ku dňa 30.9.2012 a záväzky v prílohe č. 6 tejto zmluvy podľa stavu ku dňu 30.9.2012, a to za sumu 5.000,- eur. Zmluva bola uzavretá dňa 19.9.2012. Zo zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 3.10.2012 súd zistil, že žalovaná previedla obchodný podiel spoločnosti G., M..L..T. na nadobúdateľa L. J. za kúpnu cenu 15.000,- eur. Z potvrdenia o dobe zamestnania pre účely nemocenského poistenia zo dňa 9.1.2013 vyplýva, že žalovaná 1/ vydala žalobkyni potvrdenie o tom, že pracovala u nej od 6.6.2005 do 20.12.2012 a ku dňu rozviazania pracovného pomeru jej boli započítané pre účely nemocenského poistenia ako doba zamestnania celkom 7 rokov a 199 dní. Z potvrdenia o príjmoch fyzickej osoby zo závislej činnosti o preddavkoch na daň, o daňovom bonuse na vyživované deti za rok 2012 je zrejmé, že žalovaná 1/ vypracovala potvrdenie o úhrne zúčtovaných a vyplatených príjmov pre žalobkyňu za zúčtované a vyplatené obdobie mesiacov január až december 2012.

4. Zmluva o predaji podniku, ktorá bola uzatvorená medzi žalovanou 1/ a právnym predchodcom žalovaného 2/, podpísaná rovnakou osobou bola len fiktívna. Táto zmluva bola uzatvorená bez príloh, tieto prílohy boli dodatočne podpísané a predložené súdu až na jeho výzvu na požiadanie zo strany žalovaného 2/. Ak by boli súčasťou zmluvy o predaji podniku, Obchodný zákonník vyžaduje pri predaji podniku overené podpisy predávajúcich a kupujúcich a doložky o overení týchto podpisov by boli na konci tejto zmluvy vrátane príloh, čo v tomto prípade tak nebolo. Zo strany žalovanej 1/ bola predložená zmluva o predaji podniku s overovacou doložkou hneď za podpismi predávajúcej a kupujúcej. Samotná žalovaná 1/ uviedla, že neoznámila žiadnemu z veriteľov prevzatie záväzkov na kupujúcu spoločnosť. V zmysle uvedených skutočností tak bol porušený § 477 ods. 4 Obchodného zákonníka. Taktiež v zmysle § 480 Obchodného zákonníka práva a povinnosti vyplývajúce z pracovnoprávných vzťahov prechádzajú na kupujúceho, avšak z vykonaných dôkazov súdom bolo zistené, že žalovaná 1/ nevykonala zmenu evidencie zamestnancov ani na sociálnej poisťovni a ani na zdravotnej poisťovni. Taktiež z oznámenia daňového úradu ako správcu dane vyplýva, že zo strany žalovanej 1/ nedošlo k oznámeniu zmeny registračnej pokladne na žalovaného 2/, čo v prípade, ak by k predaju podniku došlo, malo byť vykonané. Tiež fakturácie žalovanej 1/ po predaji podniku a jej ďalšie podnikanie v rovnakých priestoroch a v rovnakých podmienkach svedčia o skutočnosti, že k predaju podniku v skutočnosti nedošlo. Zo strany žalovanej 1/ išlo len o uzatvorenie fiktívnej zmluvy o predaji podniku za účelom získania nájomných priestorov a výkon nájmu na žalovaného 2/ a tak túto zmluvu je možné považovať za neplatný právny úkon, pretože takto uzatvorená zmluva svojím účelom odporuje ustanoveniam Obchodného zákonníka týkajúceho sa inštitútu predaja podniku a ani zo strany predávajúcej ani kupujúcej nedošlo k naplneniu tejto zmluvy.

5. Žalovaná 1/ bola povinná najneskôr jeden mesiac predtým, ako došlo k prechodu práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov, písomne informovať zamestnancov o dátume prechodu, dôvodoch prechodu, pracovných, ekonomických a sociálnych dôsledkoch prechodu na nich, ako aj plánovaných opatreniach prechodu vzťahujúcich sa na zamestnancov. Žalovaná 1/ si však túto svoju povinnosť nespĺnila a naďalej zamestnávala žalobkyňu ako podnikateľka - fyzická osoba pod obchodným menom X. - R.. X. K.. Žalovaná 1/ osobne za mesiac september 2012 vyplatila žalobkyni mzdu a žalobkyňa jej podpísala prevzatie výplaty. Voči žalobkyni ako zamestnávateľ aj naďalej vystupovala žalovaná 1/, ktorá jej pridelovala prácu. V októbri 2012 žalovaná 1/ žalobkyni ako aj ostatným zamestnankyniam nariadila vykonať inventúru. Keď v novembri 2012 žalobkyňa ako aj ostatné jej kolegyne nedostali mzdu za mesiac október a začali sa informovať u žalovanej 1/, prečo nedostali výplatu, žalovaná 1/ im oznámila, že peniaze dostanú, keď predá podnik. Uvedené skutočnosti potvrdzujú aj listinné doklady, ktoré žalovaná 1/ vlastnoručne vyplnila a podpísala, a to potvrdenie zamestnávateľa na účely nároku na dávku zamestnanosti zo dňa 7.1.2013, potvrdenie o dobe zamestnania pre účely nemocenského poistenia zo dňa 9.1.2013 a potvrdenie o príjmoch fyzickej osoby zo závislej činnosti o preddavkoch na daň a o daňovom bonuse na vyživované deti za obdobie 2012. Všetky tieto potvrdenia žalovaná 1/

podpísala pod hlavičkou X. - R. X. K., X. W. XXX/XX, XXX XX M.. Taktiež žalovaná 1/ osobne prevzala od žalobkyne skončenie pracovného pomeru zo dňa 19.12.2012, čo jej na tejto listine aj potvrdila. Preto nemôže byť na ujmu žalobkyne skutočnosť, že žalovaná 1/ ju neoboznámila s prechodom práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov. Takéto správanie žalovanej 1/ súd posúdil ako správanie sa v rozpore s dobrými mravmi, a preto neakceptoval námietku žalovanej 1/, že žalovaná 1/ v predmetnom spore nemá pasívnu legitímáciu z dôvodu zlého označenia žalovanej 1/, ktorá zmluvou o predaji podniku zo dňa 19.9.2012 predala podnik spoločnosti G., M..L..T.. a zmluvou o prevode obchodného podielu zo dňa 3.10.2012 novej spoločníčke pani J.. Zo zmluvy o predaji podniku a aj z následných krokov žalovanej 1/ vyplynulo, že aj samotná žalovaná 1/ považovala túto zmluvu za fiktívnu. Žalobkyňa nebola zamestnankyňou žalovaného 2/ resp. jeho právneho predchodcu, preto súd žalobu proti žalovanému 2/ zamietol.

6. Žalobkyňa bola na základe pracovnej zmluvy zaradená ako predavačka. Jedná sa o výkon práce spojený s hmotnou zodpovednosťou, na ktorú je potrebné odborné vzdelanie. Z tohto dôvodu žalobkyňa mala byť zaradená najmenej do druhého stupňa náročnosti práce s koeficientom 1,2 minimálnej mzdy, čo predstavuje sumu 392,64 eur. Z vymeriavacích základov na platenie poistného v nezamestnanosti za rok 2012 však vyplýva, že priemerná mesačná mzda žalobkyne v 3. štvrtroku 2012 dosiahla sumu 343,31 eur, a teda nezodpovedá hodnote minimálnej mzdy. Preto súd priznal žalobkyňi minimálnu mesačnú mzdu za mesiace október, november a december od 1.12.2012 do 20.12.2012 v celkovej výške 1.028,34 eur a zároveň aj nárok na náhradu mzdy v sume svojho priemerného mesačného zárobku za výpovednú dobu dvoch mesiacov podľa § 69 ods. 4 Zákonníka práce vo výške 785,28 eur, čo spolu predstavuje sumu 1.813,62 eur. Žalovaná 1/ sa dostala do omeškania s vyplatením mzdy pre žalobkyňu ako aj odstupného, pretože po skončení pracovného pomeru ich nevyplatila v najbližšom výplatnom termíne. Preto súd žalobe vyhovel aj ohľadom príslušenstva pohľadávky.

7. Výrok o trovách konania medzi žalobkyňou a žalovanou 1/ odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 a 2 CSP. V konaní úspešnému žalovanému 2/ náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že si ju neuplatnil.

8. Proti rozsudku voči výrokom I. a III. v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná 1/ a navrhla, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobu voči žalovanej 1/ zamietne a žalobkyňu zaviazže na náhradu trov konania žalovanej 1/.

9. Odvolanie podala z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

10. Namietala, že nebola povinná robiť nijaké zmeny pracovného pomeru vo vzťahu k žalovanej ako jej zamestnávateľovi, nakoľko uzavretím zmluvy o predaji podniku prešli všetky práva a povinnosti na spoločnosť G..., teda na kupujúceho zo zmluvy o predaji podniku. Na tejto okolnosti nemení nič ani to, že žalovaná vystavila aj doklady týkajúce sa potvrdenia o zamestnanosti a ďalšie písomnosti smerujúce k záveru, že sa pracovný pomer žalobkyne u žalovanej ukončil, pretože pracovný pomer žalobkyne bol prevedený na základe predmetnej zmluvy o predaji podniku na spoločnosť G., M..L..T., a reálne bola situácia taká, že žalovaná iba prestala byť zamestnávateľkou žalobkyne, avšak pracovný pomer naďalej trval, aj keď voči inému subjektu, ktorý vyplynul z predmetnej zmluvy o predaji podniku. Žalobkyňa by si mala uplatňovať mzdové nároky za žalované obdobie voči spoločnosti G., M..L..T. ako novému zamestnávateľovi.

11. Súd posúdil zmluvu o predaji podniku zo dňa 19.9.2012 ako fiktívnu. Neobstojí tvrdenie súdu, že zmluva o predaji podniku je neplatná aj z toho dôvodu, že žalovaná 1/ túto podpísala za predávajúceho ako živnostník - fyzická osoba a za kupujúceho ako konateľka obchodnej spoločnosti, pretože pokiaľ súd poukázal na porušenie ust. § 477 ods. 4 Obch. zákonníka, teda na porušenie oznamovacej povinnosti nového dlžníka oznámiť veriteľom prevzatie záväzkov od predávajúceho, splnenie oznamovacej povinnosti nie je podmienkou prechodu pohľadávky alebo prevzatia záväzku. Môže byť len dôvodom na uplatnenie nároku na náhradu škody, avšak nerobí zmluvu neplatnou.

12. Prvoinštančný súd v odôvodnení rozhodnutia taktiež namietal skutočnosť, že práva a povinnosti vyplývajúce z pracovnoprávných vzťahov nemohli podľa § 480 Obch. zákonníka prejsť na kupujúceho,

pretože žalovaná nevykonala zmenu evidencie zamestnanca vo vzťahu k sociálnej a zdravotnej poisťovni, zmenu registračnej pokladne na žalovaného 2/. Tieto tvrdenia súdu nemajú legislatívnu oporu, a teda na základe týchto tvrdení nie je možné konštatovať, že sa jedná o fiktívnu zmluvu o predaji podniku, teda nesplnenie povinností vyplývajúcich zo zmluvy o predaji podniku, nerobí túto zmluvu neplatnou.

13. Pokiaľ sa týka tvrdení súdu, že žalovaná bola povinná najneskôr jeden mesiac predtým, ako došlo k prechodu práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov, písomne informovať o dátume prechodu, dôvodov prechodu, pracovných, ekonomických a sociálnych dôsledkoch prechodu na nich, súd nevzal do úvahy listinný dôkaz, čestné prehlásenie W. Š.G. zo dňa 21.10.2015, z ktorého vyplýva, že žalovaná ústne oznámila svojim zamestnancom skutočnosti týkajúce sa prechodu zamestnaneckých pomerov na nového zamestnávateľa. Táto povinnosť sa podľa ust. § 29 ods. 3 ZP vzťahovala aj na preberajúceho zamestnávateľa. Samo o sebe však nesplnenie tejto povinnosti nemá za neplatnosť prechodu zamestnaneckých pomerov na nového zamestnávateľa.

14. Tvrdenia súdu, že k predaju podniku došlo len z dôvodu získania nájmu priestorov, v ktorých žalovaná podnikala, nie sú pravdivé, nakoľko nájomná zmluva na tieto priestory bola uzatvorená už v mesiaci jún 2011 na dobu určitú do 31.5.2016.

15. Zavádzajúce sú aj tvrdenia súdu týkajúce sa nečinnosti spoločnosti G., M..L..T.. pred aj po predaji podniku žalovanou, pretože ich súd nepodložil žiadnymi relevantnými dôkazmi, naopak z výpisov z účtu spoločnosti G., M..L..T.. za príslušné obdobie je zrejmé, že spoločnosť G., M..L..T.. bola funkčná a nebola založená zo špekulatívnych dôvodov.

16. Na preukázanie dobrých mravov zo strany žalovanej 1/ poukázala na list žalovanej 1/ zo dňa 17.12.2012 adresovaný p. L. J., ktorý prevzala dňa 19.12.2012, potom, ako odmietla akceptovať prechod zamestnaneckých pomerov zamestnancov na kupujúceho zo zmluvy o predaji podniku. Z tohto listu je zrejmé, že žalovaná 1/ ponúkla p. J. vrátenie kúpnej ceny podniku v plnej výške a prevzatie podniku po vykonaní inventúry tovaru, pretože odmietala prevziať do pracovného pomeru bývalých zamestnancov žalovanej 1/. Následne, vzhľadom na vzniknutú situáciu oznámila žalovaná listom zo dňa 4.7.2013 Mestu Svidník, ako prenajímateľovi predmetných nájomných priestorov, skutočnosť, že aj napriek predaju podniku sa cíti ona nájomcom podľa zmluvy o nájme zo dňa 28.3.2011, nakoľko kupujúca podniku neprevzala do zamestnaneckého pomeru jej bývalých zamestnancov. Prenajímateľ na tento list odpovedal oznámením z 6.8.2013. Z týchto listín je zrejmé, že žalovaná 1/ prejavila snahu o nápravu vzniknutej situácie, čo len potvrdzuje, že sa nejednalo o fiktívnu zmluvu o predaji podniku.

17. Spoločnosť G., M..L..T.. predmetné priestory prevzala dňa 7.11.2012, a to na základe zmluvy o predaji podniku a dodatku č. 1 k zmluve o nájme nebytových priestorov zo dňa 28.3.2011, uzatvoreného dňa 9.10.2012, prevádzkovala obchodnú činnosť po prevode obchodného podielu od mesiaca február 2013 až do 31.05.2016. Aj z tejto skutočnosti je zrejmé, že kupujúci takto podnikal na základe platnej zmluvy o predaji podniku, a nie na základe fiktívnej zmluvy. Až potom, keď ju žalobkyňa žalovala v tomto spore ako žalovanú 2/, použila konateľka tejto spoločnosti na svoju obranu argument neplatnosti zmluvy o predaji podniku. Súd pri vyhodnocovaní dôkazov vyhodnotil toto tvrdenie v neprospech žalovanej 1/, aj keď spoločnosť G., M..L..T.. v predmetných priestoroch podnikala až do 31.08.2016.

18. Žalobkyňa navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

19. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovanej 1/ nie je dôvodné.

20. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, nemožno mať pochybnosti o správnosti právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie a neboli zistené žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

21. V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že žalobkyňa pracovala u žalovanej 1/ od 1.1.2007 s druhom práce predavačka na dobu určitú do 31.12.2007. Mzdové podmienky boli určené v sume 7.600,- Sk mesačne. Pracovnou zmluvou uzatvorenou medzi stranami zo dňa 28.12.2007 bol uzatvorený pracovný pomer taktiež na dobu určitú od 1.1.2008 do 31.12.2008. Mzdové podmienky boli určené 8.100,- Sk mesačne. Pracovnou zmluvou zo dňa 31.12.2008 bol uzatvorený pracovný pomer na dobu určitú od 1.1.2009 do 31.12.2009. Mzdové podmienky boli určené 8.902,- Sk mesačne. Pracovnou zmluvou zo dňa 31.12.2009 bol uzatvorený pracovný pomer na dobu určitú od 1.1.2010 do 31.12.2010. Mzdové podmienky boli určené 295,49 eur mesačne. Pracovnou zmluvou zo dňa 30.12.2010 bol uzatvorený pracovný pomer od 1.1.2011 do 31.5.2011 s druhom práce predavačka. Mzdové podmienky boli určené 307,70 eur mesačne. Pracovnou zmluvou zo dňa 31.5.2011 bol uzatvorený pracovný pomer od 1.6.2011 na dobu neurčitú s druhom práce predavačka. Mzdové podmienky boli určené 317,- eur mesačne. Listom zo dňa 19.12.2012 žalobkyňa ukončila so žalovanou 1/ pracovný pomer podľa § 62 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce z dôvodu, že žalovaná 1/ jej nevyplatila mzdu za mesiac október 2012 splatnú do 30.11.2012 ani do 19.12.2012. Zmluvou o predaji podniku zo dňa 19.9.2012 uzatvorenou medzi žalovanou 1/ a spoločnosťou G., M.L..T. žalovaná 1/ previedla na túto spoločnosť vlastnícke právo k veciam, iné práva a majetkové hodnoty, ktoré slúžia na prevádzkovanie jej podniku a to: dlhodobý hmotný majetok (najmä budovy, stavby, stroje, prístroje, zariadenia, automobily a iné dopravné zariadenia), dlhodobý nehmotný majetok uvedený v prílohe č. 1 tejto zmluvy podľa stavu ku dňu 30.9.2012, zásoby materiálov a výrobkov uvedené v prílohe č. 2 tejto zmluvy podľa stavu ku dňu 30.9.2012, pohľadávky uvedené v prílohe č. 5 tejto zmluvy podľa stavu ku dňu 30.9.2012 a záväzky v prílohe č. 6 tejto zmluvy podľa stavu ku dňu 30.9.2012. Zmluvou o prevode obchodného podielu zo dňa 3.10.2012 žalovaná 1/ previedla obchodný podiel spoločnosti G., M.L..T. na L.G. J..

22. Podľa § 28 ods. 1 Zákonníka práce, ak sa prevádza hospodárska jednotka, ktorou je na účely tohto zákona, zamestnávateľ alebo časť zamestnávateľa alebo ak sa prevádza úloha alebo činnosť zamestnávateľa alebo ich časť k inému zamestnávateľovi, prechádzajú práva a povinnosti z pracovnoprávných vzťahov voči prevezeným zamestnancom na preberajúceho zamestnávateľa.

23. Podľa § 28 ods. 2 Zákonníka práce, prevod podľa odseku 1 je prevod hospodárskej jednotky, ktorá si zachováva svoju totožnosť ako organizované zoskupenie strojov (hmotné zložky, nehmotné zložky a osobné zložky), ktorého cieľom je vykonávanie hospodárskej činnosti bez ohľadu na to, či je táto činnosť hlavná alebo doplnková.

24. Podľa § 28 ods. 3 Zákonníka práce, prevodca je právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá prevodom podľa ods. 2 prestáva byť zamestnávateľom.

25. Podľa § 28 ods. 4 Zákonníka práce, preberajúcim zamestnávateľom je právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá prevodom podľa ods. 2 pokračuje ako zamestnávateľ voči prevezeným zamestnancom.

26. Podľa § 28 ods. 5 Zákonníka práce, práva a povinnosti doterajšieho zamestnávateľa voči zamestnancom, ktorých pracovnoprávne vzťahy do dňa prevodu zanikli, zostávajú nedotknuté.

27. Podľa § 29 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnávateľ je povinný najneskôr jeden mesiac predtým, ako dôjde k prechodu práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov, písomne informovať zástupcov zamestnancov, a ak u zamestnávateľa nepôsobia zástupcovia zamestnancov, priamo zamestnancom o: a) o dátume alebo navrhovanom dátume prechodu, b) dôvodoch prechodu, c) pracovnoprávných, ekonomických a sociálnych dôsledkoch prechodu na zamestnancov, d) plánovaných opatreniach prechodu vzťahujúcich sa na zamestnancov.

28. Podľa § 29 ods. 2 a 3 Zákonníka práce, zamestnávateľ je povinný s cieľom dosiahnuť dohodu najneskôr mesiac predtým, ako uskutoční opatrenia vzťahujúce sa na zamestnancov, prerokovať tieto opatrenia so zástupcami zamestnancov. Povinnosti ustanovené v ods. 1 a 2 sa vzťahujú aj na preberajúceho zamestnávateľa.

29. Podľa čl. 2 Zákonníka práce, pracovnoprávne vzťahy podľa tohto zákona môžu vzniknúť len so súhlasom fyzickej osoby a zamestnávateľa. Výkon práv a povinností vyplývajúcich z pracovnoprávných vzťahov musí byť v súlade s dobrými mravmi; nikto nesmie tieto práva a povinnosti zneužívať na škodu druhého účastníka pracovnoprávneho vzťahu alebo spoluzamestnancov.

30. Podľa § 476 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o predaji podniku sa predávajúci zaväzuje previesť na kupujúceho vlastnícke právo k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžia prevádzkovaniu podniku, a kupujúci sa zaväzuje prevziať záväzky predávajúceho súvisiace s podnikom a zaplatiť kúpnu cenu.

31. Podľa § 476 ods. 2 Obchodného zákonníka, zmluva vyžaduje písomnú formu a osvedčené podpisy predávajúceho a kupujúceho.

32. Podľa § 477 ods. 1 Obchodného zákonníka, na kupujúceho prechádzajú všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje.

33. Podľa § 477 ods. 2 Obchodného zákonníka, prechod pohľadávok sa inak spravuje ustanoveniami o postúpení pohľadávok.

34. Podľa § 477 ods. 3 Obchodného zákonníka, na prechod záväzku sa nevyžaduje súhlas veriteľa, predávajúci však ručí za splnenie prevedených záväzkov kupujúcim.

35. Podľa § 477 ods. 4 Obchodného zákonníka, kupujúci je povinný bez zbytočného odkladu oznámiť veriteľom prevzatie záväzkov a predávajúci dlžníkom prechod pohľadávok na kupujúceho.

36. Podľa § 480 Obchodného zákonníka, práva a povinnosti vyplývajúce z pracovnoprávných vzťahov k zamestnancom podniku prechádzajú z predávajúceho na kupujúceho.

37. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

38. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza.

39. Žalovaná 1/ v odvolaní, ako aj pred prvoinštančným súdom tvrdila, že došlo k predaju podniku inému subjektu, preto nie je pasívne legitimovaná.

40. Uvedené žalovaná 1/ preukazovala kópiou zmluvy o predaji podniku, ktorú uzatvorila 19. septembra 2012 so spoločnosťou G., M..L..T.. Jednou z príloh zmluvy boli aj záväzky predávajúceho, tie však žalovaná 1/ v konaní nepredložila s odvolaním sa na to, že nimi disponuje spoločnosť, kde jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti bola v čase prevodu žalovaná 1/. V spise sa nenachádza žiaden dôkaz, že by skutočne aj došlo k uhradeniu kúpnej ceny žalovanou 1/. Žalovaná 1/ v rozpore s námietkou o nedostatku jej pasívnej legitimácie v spore ešte v odpore proti platobnému rozkazu uviedla, že je ochotná ako žalovaná zaplatiť ňou vypočítanú sumu ako mesačnú mzdu za október až december 2012, ktorý ako nárok bol predmetom sporu. Z dokazovania ďalej vyplynulo, že žalovaná 1/ aj po údajnom predaji podniku, nielenže v rozpore so svojimi povinnosťami neinformovala svojich zamestnancov o predaji podniku, ale aj naďalej vystupovala v pozícii pôvodného zamestnávateľa, čo vyplýva z potvrdenia o prevzatí výpovede, potvrdenia zamestnávateľa pre účely nároku na dávku v nezamestnanosti, z potvrdenia o zamestnaní a z potvrdenia o príjmoch, kde žalovaná 1/ všetky tieto dokumenty vystavila ako pôvodný zamestnávateľ.

41. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z rozhodujúcich skutočností prípadu, z ktorých jednoznačne vyplýva, že žalovaná 1/ nekonala dobromyseľne. Žalovaná 1/ podľa názoru odvolacieho súdu ani len nepreukázala, že skutočne došlo k predaju podniku, a tým aj prechodu práv a povinností, tak ako to tvrdila žalovaná 1/. Ako už bolo uvedené, žalovaná 1/ nepredložila súdu celú zmluvu o predaji podniku vrátane jej príloh a v konaní nepreukázala, že skutočne došlo aj k zaplateniu kúpnej ceny. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že zmluvu o predaji podniku uzatvárala so spoločnosťou, ktorej jediným spoločníkom a konateľom bola ona sama, preto samotná zmluva v okolnostiach prípadu nemohla byť dostačujúcim dôkazom pre záver, že skutočne došlo k platnému prechodu záväzkov zo žalovanej 1/ na jej právneho nástupcu. Za daných okolností konanie žalovanej 1/ ani podľa názoru odvolacieho súdu nemôže požívať právnu ochranu.

42. K totožnému záveru o neplatnosti predmetnej zmluvy o predaji podniku dospel Krajský súd v Prešove aj v právoplatne skončených konaniach vedených pod sp. zn. 20CoPr/2/2014 a 20CoPr 4/2018, na ktoré odvolací súd odkazuje.

43. Za týchto okolností súd prvej inštancie správne postupoval, pokiaľ žalobe žalobkyne vo vzťahu k žalovanej 1/ vyhovel a so zreteľom na to, že správny je výrok napadnutého rozsudku aj o úrokoch z omeškania a o trovách konania, odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok vo vzťahu k žalovanej 1/ ako vecne správny potvrdil.

44. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobkyňa ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanej 1/, ktorá v odvolacom konaní úspech nemala. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).